

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข การมีส่วนร่วมเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่องค์การต้องตระหนักถึงเพื่อให้การดำเนินงานต่างๆ เป็นไปด้วยความรวดเร็วมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 หมวดที่ 4 แนวการศึกษา มาตราที่ 29 ให้สถานศึกษากับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถาบันประกอบการ และสถาบันสังคมอื่นๆ ส่งเสริมความเข้มแข็งชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีการจัดการศึกษา อบรมมีการแสวงหาความรู้ข้อมูลข่าวสารรู้เลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการต่างๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหา ความต้องการรวมทั้งวิธีการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยน ประสบการณ์พัฒนาระหว่างชุมชน มาตรา 57 ให้หน่วยงานทางการศึกษา โดยนำความรู้ประสบการณ์ ความชำนาญและภูมิปัญญาท้องถิ่นของบุคคลดังกล่าวมาใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์ทางการศึกษา และตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต พ.ศ. 2547 หมวดที่ 1 บททั่วไป มาตรา 7 ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เสริมสร้างพลังปัญญาของแผ่นดิน ฟื้นฟูพลังการเรียนรู้ เชิดชูภูมิปัญญาของท้องถิ่น สร้างสรรค์ศิลปวิทยา เพื่อความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนของปวงชน มีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน วิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี ทะนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะครู

สิ่งสำคัญที่จะขาดไม่ได้ในทุกองค์การ คือทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต เป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษามีฐานะเป็นนิติบุคคล พยอม วงศ์สารศรี (2537-2538: 11) กล่าวว่า ทรัพยากรมนุษย์ มีความสำคัญยิ่งกว่าได้ว่ามนุษย์ เป็นสินทรัพย์ที่มีค่ายิ่งขององค์การที่สามารถสร้างคุณูปการให้แก่องค์การอย่างมหาศาลในอดีตผู้บริหารมีมุมมองมนุษย์ที่ปฏิบัติงานเป็นเพียงสิ่งของ วัตถุ และเครื่องจักรที่ช่วยให้งานในองค์การประสบความสำเร็จ แต่สำหรับมุมมองของผู้บริหารยุคปัจจุบันนี้มนุษย์ที่ปฏิบัติงานในองค์การที่มีคุณค่าต้องธำรงรักษาให้

มีสุขภาพกายและจิตที่ดี โดยผู้บริหารยุคใหม่เชื่อว่าบุคคลในองค์กรล้วนมีความรู้ความสามารถ และศักยภาพที่องค์กรจะต้องค้นหาเพื่อนำมาสร้างสรรค์ประโยชน์แก่องค์กร

การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี ประกอบด้วย แนวคิดของ การมีส่วนร่วม ความโปร่งใส การมุ่งฉันทามติ การตอบสนอง ความเท่าเทียมและการมีพหุนิยม ประสิทธิภาพและประสิทธิภาพ สำนึกรับผิดชอบ (ถวิลวดี บุรีกุล 2547: 241) นับว่าเป็นสิ่งสำคัญที่นำมาใช้ในการบริหารจัดการระบบบริหารงานภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ที่ได้รับการยกฐานะให้เป็นมหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 15 มิถุนายน พ.ศ.2547 เป็นต้นมา

จากที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจศึกษา ค้นคว้า เพื่อได้ข้อมูลการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการบริหารจัดการระบบบริหารงานภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

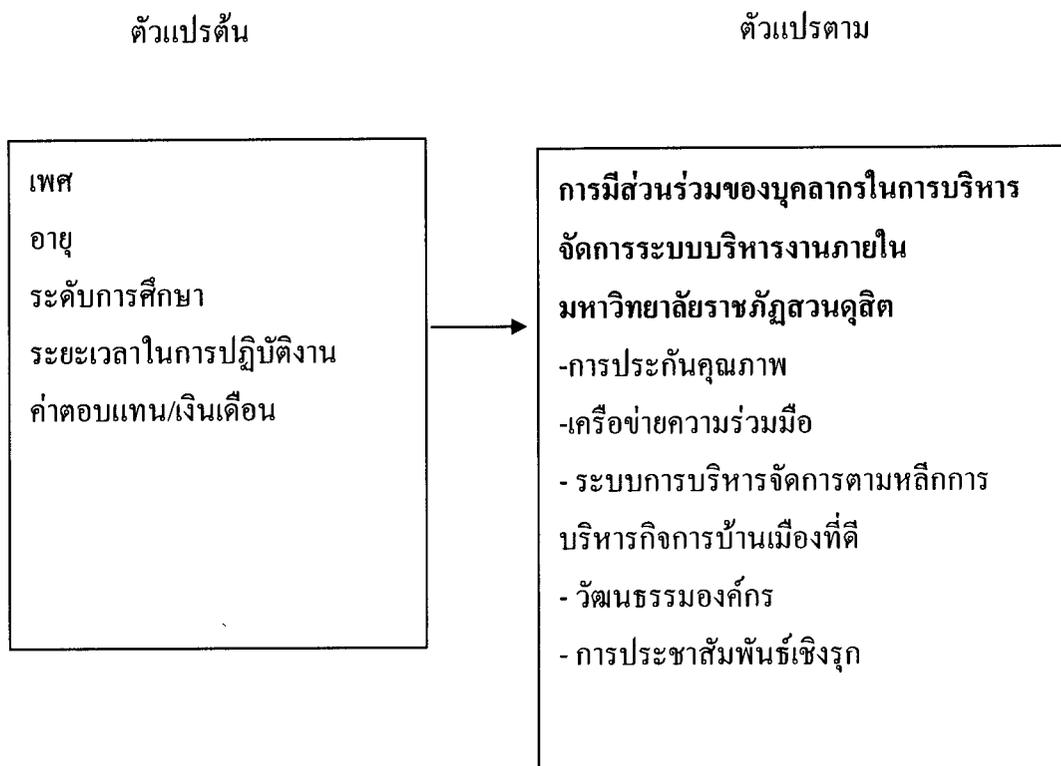
2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการบริหารจัดการระบบบริหารงานภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

2.2 เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการบริหารจัดการระบบบริหารงานภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน และค่าตอบแทน/เงินเดือน

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการบริหารจัดการระบบบริหารงานภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักความมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ หลักความคุ้มค่า

วัฒนธรรมองค์กร หมายถึง มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต มีระบบบริหารงานภายใน มีวิธีการทำงานที่องค์กรใช้หรือปฏิบัติจนเป็นสิ่งที่สืบเนื่องต่อ ๆ กันมา จนเป็นค่านิยมที่บุคลากรส่วนใหญ่ขององค์กรมีส่วนร่วมกัน และพัฒนาเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมต่างชาติจนสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านวัฒนธรรมร่วมกัน มีสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ให้เกิดในสังคมของมหาวิทยาลัย เพื่อพัฒนาบุคลากรของมหาวิทยาลัยให้สามารถใช้ศักยภาพเพื่อความก้าวหน้าของมหาวิทยาลัย

การประชาสัมพันธ์เชิงรุก หมายถึง มหาวิทยาลัยมีการประชาสัมพันธ์เชิงรุกเพื่อการสร้างสรรค์หรือเพื่อการสร้างภาพลักษณ์ในเชิงบวกให้เกิดขึ้นแก่มหาวิทยาลัย ซึ่งกลยุทธ์ที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์เชิงรุก สามารถทำได้หลายวิธี เช่น การรณรงค์การให้ความรู้ การสร้างความรู้สึกลำบากหรือทัศนคติที่ดี เกิดความเข้าใจและยอมรับแล้วให้ความร่วมมือสนับสนุน การประชาสัมพันธ์ในเชิงรุกคือหลักของการก่อหรือป้องกันไม่ให้เกิดบุคคลที่เกี่ยวข้องเกิดความเข้าใจผิดหรือเกิดความรู้สึกที่ไม่ดีต่อมหาวิทยาลัย

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 ผลที่ได้จากการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อบุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต เพื่อให้การบริหารจัดการในอนาคตของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

7.2 เพื่อใช้เป็นข้อมูลของผู้บริหารและบุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต มหาวิทยาลัยต่างๆ ที่เตรียมจะเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ นำไปใช้ประโยชน์ในการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย